

RO

RO

RO

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 16.3.2011
COM(2011) 125 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL
REGIUNILOR**

**Eliminarea incertitudinilor legate de drepturile patrimoniale ale cuplurilor
internaționale**

{COM(2011) 126 final}
{COM(2011) 127 final}
{SEC(2011) 327 final}
{SEC(2011) 328 final}

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR

Eliminarea incertitudinilor legate de drepturile patrimoniale ale cuplurilor internaționale

1. INTRODUCERE

Instituirea unui spațiu judiciar european are ca scop principal oferirea unui cadru de securitate juridică cetățenilor europeni, precum și a unui acces facilitat la justiție în situațiile transfrontaliere cu care se confruntă aceștia. Uniunea Europeană a adoptat diverse instrumente în acest scop.

Cu toate acestea, după cum s-a demonstrat în Raportul privind cetățenia UE în 2010, prezentat de Comisie la 27 octombrie 2010¹, există încă numeroase obstacole care aduc atingere exercitării depline a drepturilor ce derivă din statutul de cetățean al Uniunii, în special, a dreptului la liberă circulație. Printre obstacolele identificate de Comisie figurează incertitudinile legate de drepturile de proprietate ale cuplurilor internaționale, formate, de exemplu, din cetățeni din state membre diferite sau care locuiesc în alt stat membru decât cel de origine.

Din aproximativ 122 de milioane de căsătorii încheiate în Uniune, aproape 16 milioane (13 %) au o astfel de dimensiune transfrontalieră. În 2007, din cele 2,4 milioane de căsătorii încheiate în Uniune, 300 000 de cupluri aparțineau acestei categorii; proporția este aceeași și în cazul divorțurilor, 140 000 de divorțuri (13%) din 1 040 000 pronunțate în UE în același an. Între altele, 8 500 de parteneriate înregistrate internaționale s-au desfășurat prin separarea partenerilor și 1 266 au încetat la decesul unuia dintre parteneri.

Din cauza diferențelor dintre diversele sisteme juridice naționale, cuplurile internaționale se confruntă adesea cu consecințe neprevăzute și uneori neplăcute în cadrul administrării bunurilor lor.

Atunci când cuplul se destramă ca urmare a divorțului, a separării sau a decesului unuia dintre parteneri, cei doi sau partenerul care supraviețuiește este confruntat cu numeroase dificultăți, legate în special de partajul bunurilor dobândite în timpul vieții comune, după cum se arată în exemplul următor:

Un cuplu greco-maghiar se căsătorește în Grecia și locuiește în această țară timp de trei ani. După această perioadă, cei doi decid să se mute în Ungaria. După doi ani petrecuți în Ungaria, căsătoria se destramă. Conform dreptului elen, aplicând normele în materie de conflict de legi, lichidarea regimului matrimonial se supune legislației elene (factorul de legătură fiind reședința obișnuită comună a soților în momentul căsătoriei). Aplicând normele în materie de conflict de legi din dreptul maghiar, dimpotrivă, lichidarea regimului matrimonial trebuie să fie guvernată de

¹ Raportul privind cetățenia UE în 2010: eliminarea obstacolelor din calea drepturilor cetățenilor , COM(2010) 603.

legislația maghiară (factorul de legătură fiind reședința obișnuită comună a soților în momentul divorțului).

Cum se stabilește instanța competentă? Cuplul a locuit și în Grecia, dar și în Ungaria. Ar trebui sesizate instanțele elene sau cele maghiare pentru încetarea regimului matrimonial?

În acest exemplu, dacă soțul de cetățenie ungară estimează că legea statului său ar putea să îi fie mai favorabilă, protejându-i mai bine interesele, acesta se poate grăbi să sesizeze instanța maghiară. Se vorbește în acest caz de o „precipitare către instanță”. În conformitate cu normele în vigoare, soțul mai bine informat poate astfel iniția o procedură, punând celălalt soț într-o poziție de inferioritate.

În prezent, normele aplicabile în materie de raporturi patrimoniale ale cuplurilor internaționale nu permit prevenirea acestei situații și nu oferă securitatea juridică necesară administrării și partajului bunurilor care aparțin cuplului.

2. CADRUL JURIDIC

Uniunea elaborează în prezent o politică care are ca scop facilitarea vieții cetățenilor și, în special, a cuplurilor internaționale, în situațiile transfrontaliere cu care se confruntă.

Astfel, au fost adoptate diferite instrumente în materie de drept internațional privat în domeniul dreptului familiei, în special Regulamentul „Bruxelles II bis” din 27 noiembrie 2003² și Regulamentul „Roma III”, adoptat la 20 decembrie 2010³.

Atunci când un cuplu internațional decide să divorțeze sau să se separe, dispozițiile Regulamentului „Bruxelles II bis” permit soților să știe ce instanță este competentă pentru pronunțarea divorțului, cum va circula hotărârea de încetare a căsătoriei dintr-un stat membru în altul, cum va fi recunoscută și executată aceasta într-un alt stat membru decât cel în care a fost pronunțată.

Regulamentul „Roma III” completează aceste dispoziții, oferind soților posibilitatea de a opta pentru legea care se va aplica procedurii de divorț. Acest regulament este rezultatul unei cooperări consolidate⁴ în domeniul legii aplicabile divorțului, fiind primul caz de cooperare consolidată.

Aceste instrumente oferă soților un grad sporit de securitate juridică, predictibilitate și flexibilitate în cadrul procedurii de divorț și de separare de corp, permițând determinarea legii aplicabile și a instanței competente pe baza unor criterii obiective.

² Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO L 338, 23.12.2003).

³ Regulamentul (UE) nr. 1259/2010 al Consiliului din 20 decembrie 2010 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în domeniul legii aplicabile divorțului și separării de corp (JO L 343 din 29.12.2010, p. 10).

⁴ La această cooperare consolidată participă 14 state membre: Austria, Belgia, Bulgaria, Franța, Germania, Italia, Letonia, Luxemburg, Malta, Portugalia, România, Slovenia, Spania și Ungaria.

Însă aceste instrumente nu reglementează aspectele de drept internațional privat legate de raporturile patrimoniale ale cuplurilor internaționale.

Această observație este valabilă și pentru regulamentul în materie succesorală care se află în curs de negociere⁵. Obiectivul acestei propuneri este de a permite cetățenilor din Uniunea Europeană să își organizeze din timp succesiunea și de a garanta într-un mod eficace drepturile moștenitorilor și ale altor persoane având relații cu defunctul, precum și ale creditorilor succesiunii. Cu toate acestea, aspectele privind efectele patrimoniale ale căsătoriei și ale parteneriatelor înregistrate nu fac obiectul acestei propuneri.

3. ASPECTE PATRIMONIALE: JUSTIFICAREA NECESITĂȚII DE A ADOPTA UN INSTRUMENT ÎN PREZENT

În cadrul Programului de la Stockholm – o Europă deschisă și sigură în serviciul cetățenilor și pentru protecția acestora⁶, Consiliul European a solicitat recent lărgirea sferei recunoașterii reciproce la domenii esențiale pentru viața cotidiană a cetățenilor. Aspectele legate de regimurile matrimoniale și de consecințele patrimoniale ale separației cuplurilor figurează în mod expres printre aceste domenii⁷.

În plus, Parlamentul European⁸ a sprijinit o inițiativă a Comisiei privind regimurile matrimoniale, subliniind că, în domeniul justiției civile, prioritățile ar trebui să fie satisfacerea nevoilor exprimate de către cetățeni, prin simplificarea mecanismelor judiciare și introducerea de proceduri mai simple, mai ușor de înțeles și mai accesibile.

Încă din iulie 2006, Comisia a adoptat o carte verde privind conflictele de legi în materie de regimuri matrimoniale⁹, care se referă și la problema competenței judiciare și a recunoașterii reciproce. Aceasta a permis lansarea unei ample consultări publice, ale cărei rezultate au confirmat necesitatea unor instrumente europene, atât în materie de regimuri matrimoniale, cât și în ceea ce privește efectele patrimoniale ale parteneriatelor înregistrate.

Comisia consideră că, pentru a răspunde pe deplin așteptărilor cetățenilor, a venit timpul să se completeze cadrul juridic existent, adăugând dispozițiile referitoare la raporturile patrimoniale. Prin urmare, în conformitate cu angajamentul asumat în Raportul 2010 cu privire la cetățenie, Comisia prezintă propuneri care au drept obiectiv să ofere răspunsuri europene clare problemelor cu care se confruntă cuplurile internaționale în aceste domenii.

⁵ Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și a actelor autentice în materie de succesiuni, precum și crearea unui certificat european de moștenitor - COM(2009) 154.

⁶ JO C 115 din 4.5.2010.

⁷ Aceste aspecte au fost evocate încă din 1998, în Planul de acțiune de la Viena (JO C 19 din 23.1.1999), precum și doi ani mai târziu, în Programul de recunoaștere reciprocă a hotărârilor în materie civilă și comercială (JO C 12 din 15.1.2001).

⁸ Rezoluția Parlamentului European din 25 noiembrie 2009 referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu - Un spațiu de libertate, securitate și justiție în serviciul cetățenilor - Programul de la Stockholm și Rezoluția Parlamentului European din 23 noiembrie 2010 referitoare la aspecte de drept civil, drept comercial, dreptul familiei și drept internațional privat ale Planului de acțiune pentru punerea în aplicare a Programului de la Stockholm.

⁹ COM(2006)400 - Carte verde privind conflictul de legi în materie de regimuri matrimoniale, de reglementare în special a aspectelor privind competența judiciară și recunoașterea reciprocă {SEC(2006) 952}.

4. O ABORDARE DE DREPT INTERNAȚIONAL PRIVAT PENTRU CETĂȚENI

Administrarea bunurilor soților în timpul căsătoriei, inclusiv în momentul încetării căsătoriei, este reglementată de legislația națională a statelor membre.

Dreptul material al regimurilor matrimoniale variază de la un stat membru la altul, chiar dacă majoritatea statelor membre disting între regimul matrimonial legal, pe de o parte, și regimul convențional, pe de altă parte. Regimul legal este cel care se va aplica în cazul în care soții nu optează în favoarea altor dispoziții. Când soții își exprimă voința pentru o altă lege aplicabilă, suntem în prezența unui regim matrimonial convențional.

Bunurile pe care soții le dețineau sau cele care au fost achiziționate de către soți vor fi considerate sau nu bunuri comune în conformitate cu normele în materie de regim matrimonial aplicabile. În sistemul comunității de bunuri, unele bunuri sau toate bunurile deținute sau achiziționate de către un soț devin bunuri comune și, prin urmare, aparțin ambilor soți, în timp ce în sistemul separării bunurilor, acestea aparțin unuia sau respectiv celuilalt soț. Aceste principii generale sunt puse în aplicare în mod diferit de legislațiile statelor membre.

Parteneriatul înregistrat privește viața în comun a două persoane care formează un cuplu și care și-au înregistrat relația la o autoritate publică a statului în care locuiesc. Aceasta este o instituție recentă, introdusă în prezent în legislația a paisprezece state membre¹⁰. Ca și căsătoria, parteneriatul înregistrat produce efecte asupra patrimoniului partenerilor, care sunt reglementate de legislația națională. Diferențele dintre legislațiile naționale sunt chiar mai pronunțate decât cele menționate în legătură cu regimurile matrimoniale.

La fel ca în cazul dreptului material, normele naționale de drept internațional privat aplicabile drepturilor de proprietate în cazul cuplurilor internaționale variază mult de la un stat membru la altul. Această situație nu oferă securitate juridică suficientă pentru cuplurile care au decis să beneficieze de dreptul lor la liberă circulație.

Având în vedere aceste diferențe, la nivel european pot fi avute în vedere trei abordări pentru a conferi cetățenilor securitatea juridică necesară:

- o primă soluție, deja folosită în practică, este de a lăsa statelor membre sarcina de a găsi soluții în cadrul acordurilor bilaterale. Acordul franco-german din februarie 2010¹¹ este un exemplu în acest sens. Chiar și în cazul în care la aceste acorduri pot adera și alte state (cum este cazul acordului franco-german), prin această soluție nu se pot lua în calcul toate problemele practice care apar și, prin urmare, nu se poate oferi un răspuns european global;
- o a doua abordare ar fi constat într-o armonizare a dreptului material care reglementează efectele patrimoniale ale căsătoriei și ale parteneriatelor înregistrate. Această abordare este însă exclusă prin tratat, care nu conferă Uniunii competență în aceste domenii, după cum Uniunea nu este competentă nici în ceea ce privește formele de uniune care se află la originea raporturilor de proprietate, respectiv căsătoria și parteneriatul înregistrat;

¹⁰ Austria, Belgia, Danemarca, Finlanda, Franța, Germania, Irlanda, Luxemburg, Republica Cehă, Regatul Unit, Slovenia, Suedia, Țările de Jos, Ungaria.

¹¹ Acord bilateral între Germania și Franța de instituire a unui regim matrimonial opțional mixt (*participation aux acquêts*), semnat în februarie 2010.

- o a treia abordare, posibilă în conformitate cu tratatele, este adoptarea, la nivel european, de norme de drept internațional privat în materia efectelor patrimoniale ale căsătoriei și ale parteneriatului înregistrat.

Din aceste motive și după cum a anunțat în planul său de acțiune de punere în practică a Programului de la Stockholm din 20 aprilie 2010¹², Comisia propune inițiativele următoare:

- o propunere de regulament al Consiliului privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materia regimurilor matrimoniale;
- o propunere de regulament al Consiliului privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materia efectelor patrimoniale ale parteneriatelor înregistrate.

Deși ambele propuneri sunt foarte asemănătoare ca structură și conținut, Comisia consideră că, pentru a lua în considerare caracteristicile specifice ale fiecărui tip de uniune, este oportun să prezinte două instrumente legislative distincte și nu un singur instrument care să acopere cele două tipuri de uniune. Într-adevăr, căsătoria și parteneriatul înregistrat sunt instituții juridice diferite în UE. Căsătoria este o instituție juridică creată de mult timp, care există în toate cele 27 de state membre, în timp ce parteneriatul înregistrat este o instituție juridică mai recentă, recunoscută doar de paisprezece state membre, după cum s-a menționat anterior. Prin urmare, unele soluții juridice propuse sunt în mod inevitabil diferite pentru fiecare dintre aceste instituții.

În plus, întrucât căsătoria și parteneriatul înregistrat pot fi, în funcție de statele membre, deschise atât cuplurilor de sex opus, cât și cuplurilor de același sex, ambele propuneri sunt neutre din perspectiva de genului¹³. Având drept scop comun oferirea unui răspuns clar problemelor juridice cu care se confruntă cuplurile internaționale în acest domeniu, prezentarea celor două instrumente în mod separat va avea drept rezultat o aplicare clară și ușor de înțeles de către cetățeni și de către practicienii vizați a dispozițiilor corespunzătoare fiecărui statut.

Ținându-se seama de legăturile strânse dintre cele două propuneri, acestea sunt adoptate în același timp și în cadrul unui pachet, pentru a se sublinia hotărârea Comisiei de a facilita viața cotidiană a cuplurilor internaționale, indiferent dacă aceștia au încheiat o căsătorie sau un parteneriat înregistrat. Comisia invită Consiliul să continue această abordare globală.

Cele două propuneri sunt neutre din punct de vedere fiscal și nu introduc nicio modificare în legislația națională a statelor membre în materie de impozitare.

¹² COM(2010) 171 final.

¹³ De exemplu, o căsătorie între persoane de același sex permisă în temeiul legislației portugheze va fi tratată în aceleași condiții cu o căsătorie între persoane de sex opus în conformitate cu propunerea privind regimurile matrimoniale. În timp ce un parteneriat înregistrat în Franța poate fi între persoane de sex opus sau între persoane de același sex, ambele tipuri de parteneriate vor fi considerate ca fiind incluse în domeniul de aplicare al propunerii privind efectele patrimoniale ale parteneriatelor înregistrate.

5. RESPECTAREA DREPTURILOR FUNDAMENTALE

Conform strategiei Uniunii pentru punerea în aplicare efectivă a Cartei drepturilor fundamentale de către Uniunea Europeană¹⁴, Comisia a verificat dacă cele două propuneri respectă drepturile enunțate în cartă.

Acestea nu aduc atingere dreptului la respectarea vieții private și de familie și dreptului la căsătorie și la întemeierea unei familii conform legilor naționale, prevăzute respectiv la articolele 7 și 9 din cartă.

Dreptul de proprietate, prevăzut la articolul 17 din cartă, este consolidat. Previzibilitatea în ceea ce privește legea aplicabilă tuturor bunurilor cuplului va permite într-adevăr soților și partenerilor să își exercite în mod efectiv dreptul lor de proprietate.

Comisia a verificat, de asemenea, că se respectă articolul 21, care interzice discriminarea de orice natură și, în acest scop, s-a asigurat că cele două texte propuse sunt neutre din perspectiva genului. Prin urmare, propunerile nu fac distincții întemeiate pe orientarea sexuală.

În sfârșit, dispozițiile propuse îmbunătățesc accesul la justiție în Uniune pentru cetățeni și, în special, pentru cuplurile căsătorite și pentru cele aflate într-un parteneriat înregistrat. Acestea facilitează aplicarea articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale care garantează dreptul la o cale de atac eficientă și dreptul de a avea acces la o instanță judecătorească imparțială. Prin prevederea unor criterii obiective de stabilire a instanței judecătorești competente sunt înlăturate procedurile paralele, precum și recurgerea precipitată a părții mai active la instanța mai favorabilă, în detrimentul celeilalte părți.

6. OBIECTUL PROPUNERILOR

Propunerile Comisiei vizează să răspundă la următoarele întrebări:

- Ce instanță este competentă să lichideze regimul matrimonial sau efectele patrimoniale ale parteneriatului?
- Ce lege se aplică acestei lichidări?
- Hotărârea instanței sau a unei alte autorități competente a unui stat membru este ușor de recunoscut și executat într-un alt stat membru?

6.1. Stabilirea instanței competente: centralizarea procedurilor și coerența cu acquis-ul existent

Propunerile de regulamente stabilesc instanța competentă să lichideze un regim matrimonial sau efectele patrimoniale ale parteneriatului înregistrat. Comisia propune centralizarea în fața unei instanțe unice a diferitelor proceduri: procedura de divorț, de separare și cea de lichidare a regimului matrimonial.

¹⁴ Comunicarea Comisiei COM(2010) 573 din 19.10.2010.

În plus, se dorește ca normele propuse să fie coerente cu normele europene în materie de competență deja existente sau propuse în alte instrumente legislative ale Uniunii.

În cazul unei proceduri de divorț sau de separare, instanțele competente pentru a soluționa aceste proceduri în conformitate cu Regulamentul Bruxelles II bis, menționat anterior, își vor extinde competența la lichidarea regimului matrimonial cauzată de divorț sau de separare.

În mod similar, în caz de deces al unui soț sau partener, instanța competentă în materie de succesiuni¹⁵ își va extinde competența la problemele legate de regimurile matrimoniale și la efectele patrimoniale ale parteneriatelor.

Această grupare la o singură instanță va genera economii semnificative, care pot fi estimate la aproximativ 2 000 - 3 000 EUR pe procedură. În acest mod, cetățenii nu vor mai fi nevoiți să sesizeze mai multe instanțe, în funcție de domeniul vizat, precum lichidarea succesiunii sau împărțirea bunurilor în cazul dizolvării unui parteneriat înregistrat, ca urmare a decesului unuia dintre parteneri.

6.2. Stabilirea legii aplicabile: soții au posibilitatea de a alege

Datorită specificității acestor instituții, se propun abordări diferite pentru căsătorie și parteneriatele înregistrate.

Soților li se dă posibilitatea de a opta pentru legea aplicabilă. Este, totuși, o alegere limitată, pentru a evita situația în care soții optează pentru o lege cu care căsătoria lor nu are nicio legătură. Legea aleasă poate fi cea a reședinței obișnuite comune sau cea a cetățeniei. Dacă nu s-a optat pentru legea aplicabilă, propunerea prevede o listă de factori de legătură obiectivi prin care se identifică legea aplicabilă.

Aceste soluții vor permite luarea în calcul a mobilității cetățenilor și respectarea autonomiei de voință a soților, oferind în același timp securitate juridică pentru fiecare soț. În cazul schimbării reședinței obișnuite dintr-un stat membru în altul, soții pot schimba fără dificultăți legea aplicabilă regimului lor matrimonial. Aceasta este, de asemenea, abordarea adoptată în recentul Regulament Roma III privind legea aplicabilă divorțului și separării de drept, menționat anterior.

În cazul partenerilor înregistrați nu se propune o astfel de autonomie. Legea aplicabilă efectelor patrimoniale ale parteneriatelor este definită în mod clar în propunere, fiind legea statului în care a fost înregistrat parteneriatul. Având în vedere că parteneriatul înregistrat nu este recunoscut de toate statele membre ale Uniunii și că există o mare diversitate între legislațiile statelor membre care au introdus această instituție în sistemul lor juridic, propunerea trimite la legea statului unde a fost înregistrat parteneriatul.

Cu toate acestea, regula instituită are avantajul de a introduce o mai mare transparență în stabilirea legii aplicabile în cazul partenerilor înregistrați și în prevederea efectelor patrimoniale posibile în cazul unei proceduri de separare.

În general, Comisia va pune la dispoziția publicului informații privind legislațiile și procedurile naționale corespunzătoare atât regimurilor matrimoniale, cât și efectelor patrimoniale ale parteneriatelor înregistrate, prin mijloace adecvate, inclusiv pe site-ul Rețelei

¹⁵ În conformitate cu viitorul instrument legislativ, în curs de negociere.

judiciare europene în materie civilă și comercială. De asemenea, vor fi puse la dispoziția publicului informații privind dispozițiile naționale cu privire la opozabilitatea față de terți.

6.3. Recunoașterea și executarea hotărârilor: garantarea unei circulații și a unei executări rapide a hotărârilor în Uniune

Dispozițiile propuse privind recunoașterea și executarea hotărârilor și actelor autentice sunt similare celor prezentate în propunerea de regulament privind succesiunile¹⁶. Acestea sunt aliniate cu cele existente în materie civilă și comercială¹⁷.

Acestea sunt menite să asigure libera circulație a hotărârilor judecătorești în cadrul Uniunii și executarea efectivă a acestora, ținând seama de faptul că în prezent fiecare stat membru aplică propriile norme naționale în materie de recunoaștere și executare a hotărârilor judecătorești pronunțate în această materie.

Aceste propuneri sunt primele măsuri propuse la nivelul Uniunii în domeniul raporturilor patrimoniale în cadrul cuplurilor internaționale. Acestea reglementează un domeniu aparținând dreptului familiei. În conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, măsurile din domeniul dreptului familiei necesită unanimitatea în cadrul Consiliului. Prin urmare, Comisia a considerat oportun să se mențină controlul hotărârilor pronunțate în această materie în statul membru în care se cere recunoașterea și executarea. Prin urmare, hotărârile pronunțate într-un stat membru vor fi recunoscute pe baza procedurii de exequatur în instanța din statul membru în care se solicită executarea. Aceasta este o procedură care se poate rezuma la o verificare formală a documentelor prezentate de reclamant, similar procedurii actuale în materie civilă și comercială.

Aceste noi dispoziții reprezintă un avans considerabil față de situația actuală, în care fiecare stat membru aplică propriile reguli de procedură și propriile motive de refuz al executării hotărârilor pronunțate în străinătate, ceea ce are drept efect afectarea gravă a circulației hotărârilor judecătorești în acest domeniu.

Într-o etapă ulterioară, în lumina evaluării punerii în aplicare a măsurilor propuse și a dispozițiilor echivalente din Regulamentul Bruxelles II bis, menționat anterior, Comisia va examina dacă ar putea fi avută în vedere o procedură automată, mai simplă.

7. CONCLUZII

Cele două regulamente propuse de Comisie sunt menite să simplifice viața cetățenilor în momente de multe ori dificile din existența acestora. Regulamentele constituie astfel un răspuns la angajamentele pe care Comisia și le-a asumat în raportul privind cetățenia europeană.

Acestea vor oferi o mai mare securitate juridică cuplurilor internaționale, soți sau parteneri înregistrați. La desfacerea unei uniuni, aceste dispoziții vor stabili legea aplicabilă împărțirii

¹⁶ Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și a actelor autentice în materie de succesiuni, precum și crearea unui certificat european de moștenitor - COM(2009) 154.

¹⁷ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, 16.1.2001, p.1). La 14 decembrie 2010 s-a adoptat o propunere de reformare a Regulamentului Bruxelles I – COM(2010) 748.

bunurilor și instanța competentă. Libera circulație a hotărârilor judecătorești va fi asigurată, de asemenea, prin recunoașterea automată a acestora în întreaga Uniune, iar punerea lor în aplicare va face obiectul unei proceduri uniforme, simplificate.

Cele două propuneri, considerate împreună cu acquis-ul în vigoare și în curs de negociere, completează astfel cadrul legal actual și asigură coerența necesară în materie de cooperare judiciară civilă și, în special de dreptul familiei. Ca și alte măsuri adoptate în acest domeniu, acestea nu afectează dreptul material al statelor membre privind regimurile matrimoniale și efectele patrimoniale ale parteneriatelor înregistrate. În conformitate cu tratatele, dreptul material rămâne de competența statelor membre.